

comunica[ció]

entrevista

“2010, mà estesa però ferma”

Ferran Gadea, president d'AAPV

Per Rubén García

Fes una valoració d'aquests mesos com a president.

La primera sensació que hem tingut en aquestos primers mesos és d'intensitat. També estem buscant la millor manera de treballar de forma coordinada tota la Junta Directiva. D'altra banda, ens hem presentat a les diverses entitats i institucions, perquè ens coneixen i per a començar a prendre decisions i arribar a acords i. Hem trobat una bona resposta i bona voluntat de treballar allà on hem anat, després veurem si açò han sigut només bones paraules o es reflecteix amb fets.

Quina és la línia que seguirà AAPV en aquesta nova etapa?

Crec que hem de dir que en la nova etapa s'obri un moment nou de comunicació. En

primer lloc cap als afiliats; en segon, cap a les administracions i, en tercer, cap a la societat en general. Ens preocupa la visibilitat, tindre opinió, estar en els llocs de decisió... Fins ara el sindicat desapareixia de vegades del mapa públic del sector i hem de tornar al lloc que ens correspon. Ens cal també un poc d'autoestima, de fer-nos forts, de considerar-nos el col·lectiu més important del sector: pel nombre d'afiliats (400) i per la nostra capacitat per a organitzar-nos i mobilitzar la professió. Hem de pensar que, sense nosaltres, no hi ha sector. En general, intentarem que la nova etapa tinga la base del diàleg, la inclusió, la mà estesa, l'amabilitat però sense oblidar ni moure un mil·límetre les nostres reivindicacions i les nostres necessitats. Mà estesa però ferma.

Tens la sensació que l'afiliat vol que li soluciones el seu problema concret?

Efectivament, l'afiliat vol que li soluciones el seu problema concret i el sindicat ha de fer-ho dins les seues possibilitats i dins del seu àmbit d'actuació. Però AAPV pot i ha de fer moltes més coses. Ha d'anar per davant de l'afiliat. Ha de previndre, assessorar, millorar i pensar per davant de l'afiliat. L'afiliat ha de treballar i el sindicat ha de vetllar pels interessos de l'afiliat. Per això, a banda de resoldre els problemes concrets estem impulsant noves activitats i propostes per a millorar la vida i el treball dels nostres. Hem de fer autocrítica, la majoria desconeix els seus drets, no es preocupen d'ells fins que els passa alguna cosa. El sindicat ha de treballar per a resoldre aquests problemes, però els actors han de tindre

voluntat per conèixer tot allò que els afecta. No podem deixar aquestes qüestions en mans dels representants o dels productors, hem d'estar formats i ser autosuficients per negar-nos a signar les clàusules dels contractes que són abusives. Malauradament, en aquesta professió tenim èpoques en les quals no treballem, en aquests moments ens podríem passar per l'oficina i informar-nos.

Com veus la participació dels afiliats?

La nova junta està formada per 20 persones. Les noves comissions estan en marxa des de setembre i cadascuna sempre és molt profitosa. Malgrat això, hauríem de millorar la participació. No ens conformem. D'igual manera estic segur que els afiliats saben respondre perfectament si els cites o els crides per a actes puntuals. Per això la nostra idea és que al llarg de l'any puguen haver tres o quatre cites importants en els quals ens hem de trobar. En gener hem fet l'acte de tancament dels 20 anys del sindicat i la taula rodona sobre el teatre, en març es lliuraran els premis AAPV i, posteriorment, a l'estiu i a la tardor dos actes més dels quals informarem en el futur. Els afiliats han de sentir que el sindicat és la seua casa i poden aportar totes les seues idees.

Què s'està fent en cada àrea de treball dins d'AAPV i quins objectius té cadascuna?

Per començar estem reunint-nos amb molts dels responsables de les administracions per presentar-nos, alguns d'ells

també són nous en el càrrec i nos ens coneixen. IVAC, TGV, Fundació VEO o Ajuntament de València són algunes d'aquestes institucions. També tenim pensat reunir-nos amb RTVV i la Ciutat de la Llum. Això serveix de punt de partida per a les comissions. Des de la de teatre es treballa per reprendre les negociacions del conveni amb l'AVETID; des de l'Audiovisual per a millorar i vigilar la producció de ficció; la de Formació es consolida com una comissió imprescindible i prepara el seu pla anual i, per últim, la de Comunicació la qual té una gran feina per relançar la participació, fins i tot recuperant els actors i les actrius que es van donar de baixa fa uns anys, i transformar els premis AAPV per al proper mes de març. Tot açò sense oblidar la qües-

tió del Doblatge, on s'ha de resoldre el conflicte amb els estudis.

Quin penses que és el tema més important de cara al futur dels professionals valencians?

El principal propòsit que tenim és aconseguir signar el conveni de teatre. Tenim contactes amb l'AVETID des de fa anys, però l'objectiu és seure'ns i no alçar-nos fins que aconseguim un conveni amb unes condicions òptimes per als actors. S'ha reguralitzar el sector i sense conveni és impossible. Els actors i actrius han de tindre la seua Seguretat Social sempre que treballen. Crec que és un tema que ja toca, estem a l'any 2010...

Quina opinió tens de l'ús que es fa, o no, de la Llengua tant en teatre com en audiovisual?

Crec que l'ús de la llengua és millor a les sèries de televisió que al teatre, encara que pugui semblar el contrari. Encara que les pel·lícules es graven totes en castellà, si et fixes a les sèries la majoria dels personatges parlen en valencià, excepte dos o tres. D'altra banda, si parlem de teatre, totes les últimes representacions de teatre públic són en castellà. Per tant, hi ha una mancança en l'ús del valencià a les obres organitzades per institucions públiques.

Què hem de millorar?

S'han de millorar diverses coses, algunes més primordials que altres però totes

importantes. En primer lloc, es necessita estabilitat laboral. D'altra banda, no podem oblidar que hem de tindre un treball digne, segur i continu. Preocupar-nos per si demà tindrem treball és una cosa que mai deixarà d'estar en la nostra ment. Però allò que realment és decebedor és no veure un futur clar, no saber què passarà d'ací sis mesos, comprovar que no hi ha molts projectes teatrals a la vista, que una sèrie retarda la seua posada en marxa, que una altra no renova, etc. És molt inquietant viure sempre amb les mateixes amenaces. En quant al sindicat, és important recordar als afiliats que la seua participació és necessària, esperem la seua presència en tots els actes que organitzem. El sindicat ha de ser un punt d'unió. Si volem aconseguir que es respecten els nostres drets hem d'anar tots a una.